

Кажу: «Не забуду ніколи», —
А вітер шумить: не клянись.
Черешні цвітуть біля школи,
Вихлюпують цвітом увись.

Кажу: «Я писатиму часто».
Сміється: «Та знаємо вас!»
Зірчасто, хвилясто, квітчасто,
Прощальних відлунює вальс.

Кажу: «Ненадовго розлука».
А погляд відвожу убік.
Зрадливо здригнулися руки:
«Хто знає, а може — навік!»
